

Władysław Maria Burczyk urodził się dnia 5 sierpnia 1897r. we Lwowie w rodzinie urzędniczej z ojca Mieczysława i matki Kamilli.

Z pierwszego małżeństwa miał 2 synów:

Stefan - aktor i reżyser zamieszkały w Krakowie,

Tytus - muzyk, obecnie nauczyciel fortepianu w Liceum Muzycznym w Tczewie.

Z drugiego małżeństwa pochodzi syn Jerzy - lekarz medycyny zamieszkały w Bydgoszczy.

Władysław Burczyk ukończył we Lwowie 4-klasową szkołę powszechną i 6 klas gimnazjum klasycznego. W roku 1915 został wywieziony do Rosji. W r.1919 ukończył polskie gimnazjum filologiczne w Kijowie.

Po powrocie do Polski studiował filologię klasyczną, polonistykę i historię starożytną na U.S.B.w Wilnie. W latach 1921/22, 22/23 i 23/24 był młodszym asystentem przy katedrze filologii klasycznej. W roku 1924 uzyskał absolutorium. W czasie studiów był pierwszym prezesem Bratniej Pomocy USB.

Z filologii greckiej interesował się twórczością dramatyczną, przede wszystkim Sofoklesem. W czasie studiów brał czynny udział w imprezach artystycznych, organizowanych przez prof.Ruszczycę.

Od 1.IX.1925 uczył przedmiotów klasycznych /łacina, greka/, języka polskiego i historii starożytnej w szkołach średnich w Wilnie. W 1928r. uzyskał dyplom nauczyciela szkół średnich, a w 1931 - dekret ustalenia.

W latach 1925/26 do 1929/30 był nauczycielem w Gimnazjum A.Mickiewicza w Wilnie. W tym czasie niezbędny do etatu wymiar godzin zajęć uzupełniał w Gimnazjum Państwowym im.E.Orzeszkowej i Państwowym Prawosławnym Seminarium Duchownym /łacina, greka/. Z dniem 1 grudnia 1930r. został przeniesiony na własną prośbę na stanowisko nauczyciela w Państw.Praw.Seminarium Duchownym w Wilnie, a z dniem 1 września 1932r. z powodu zmian organizacyjnych w szkolnictwie został przeniesiony do Państwowego Gimnazjum im.Sw.Kazimierza w Nowej-Wilejce, a następnie z dniem 20 sierpnia 1933r. na stanowisko nauczyciela do Państwowego Gimnazjum im.Kr.Zygmunta Augusta w Wilnie.

Uczył bez przerwy do 31.VIII.1941r. tj. do czasu zamknięcia polskich szkół średnich w Wilnie przez niemieckie władze okupacyjne. Od 1.IX.1941 do 1.VII.1944 był nauczycielem języków polskiego, łacińskiego i niemieckiego na Zorganizowanych Kompletach Tajnego Nauczania w Wilnie i Nowej-Wilejce. W lecie 1944r. został powołany przez władze radzieckie na stanowisko dyrektora państwowego gimnazjum polskiego w N.Wilejce. W grudniu 1944r. został wywieziony do ZSRR na pracę, z której wrócił do Bydgoszczy w zimie 1945r.

Od 1.VIII.1946 do 31.V.1951r. pracował w Kierownictwie Budowy Lotnisk w Gdańsku /praca biurowa/, a równocześnie od 1.X.1949 był wykładowcą języka polskiego w Technikum Budowlanym w Gdańsku-Wrzeszczu.

Następnie przeniósł się do Bydgoszczy i od 1.IX.1951r. do 1954r. wykładał języka polskiego w Państwowym Liceum Kulturalno-Oświatowym w Bydgoszczy. Od r.1954 do 1961 wykładał w Państwowym Liceum Muzycznym w Bydgoszczy /jęz.polski, łacina/. Równocześnie był wykładowcą w wieczorowych szkołach dla dorosłych: w Liceum Ogólnokształcącym dla Pracujących nr 2 i w Liceum Ogólnokształcącym dla Wojskowych w Bydgoszczy.

Poza pracą w wym.szkolach - był lektorem języka rosyjskiego w Instytucie Doskonalenia Kadr Lekarskich w Bydgoszczy a przy tym przez szereg lat był egzaminatorem języków obcych /angielski, francuski, niemiecki i rosyjski/ lekarzy zdających egzaminy specjalistyczne. Od r.1961 do chwili śmierci był nauczycielem w Technikum Mechaniczno-Elektrycznym Zaocznym w Bydgoszczy.

Ucząc przez całe życie języków porobił różne spostrzeżenia w dziedzinie gramatyki, przestudiował wiele dzieł w tym zakresie i napisał pracę p.t."Teoria układów części mowy, myśli i zjawisk," chcąc uzyskać doktorat. Nie będąc pracownikiem naukowym miał trudności w pozyskaniu promotora do otwarcia przewodu doktorskiego. U.M.K. w Toruniu skierował pracę do Krakowa, a U.J. w Krakowie - do Uniwersytetu w Poznaniu, niestety docent Polański językoznawca w Poznania został wysłany na rok do USA.

Wł.Burczyk miał zamiar po pewnym skróceniu wydać pracę swą jako podręcznik gramatyki - niestety śmierć przerwała te plany.